

dog er det vigtigste at gjøre gjældende, nemlig at de vedkommende Communalbestyrelser, som paa en saa paafaldende Maade have fiddet de kongelige Mandater overhørig, fortjene en meget eftertryffeligt og skarp Brettefættelse, ja, vel endog Straf, saa synes det mig ikke, at Folkethinget har nogen særlig Opfordring til at gjøre noget Skridt i saa Henseende. Der kan heller ikke indvendes herimod, at Sessionen efter al-Sandsynlighed vil blive saa kort, at det, naar Lands-thinget forsømmer dette, bliver umuligt for Folkethinget at erstatte det Manglende; thi et saadant Spørgsmaal kan ikke siges at høre til en enkelt Samling eller et enkelt Møde, men det maa staae fuldkommen frit for i en kommende Samling paany at reise den hele Discussion, stille den samme Forespørgsel til Indenrigsministeren og gjøre nøiagtigt de samme Skridt, som man nu kunde finde sig foranlediget til. Det forekommer mig saaledes, at det efter Alt, hvad der er oplyst, og navnlig af Hensyn til, at Sagen ligger for i Lands-thinget, vilde være sømmeligt og rigtigt at lade det paagjældende Thing, som er nærmest interesseret i Sagen, optræde først, saa at det alt-saa vilde være rigtigt, ikke at føre denne Sag videre, men blive staaende ved det. Svar, der er givet os fra den ærede Indenrigsminister.

Winther: Den høitærede Indenrigsminister gjorde den Bemærkning, at dersom jeg ikke havde standset med Dplæsningen af Stiftamtmandens Circulaire, vilde jeg have seet, at Ministeriet ikke havde tilfattet at holde Uregelmæssigheden skjult. Men det Punkt, som den ærede Minister troede at savne oplæst, veed jeg ikke rettere, end at jeg har oplæst, thi det staaer omtrent midt i Skrivelsen, og jeg mener at have læst det Hele op, men maastee jeg er kommen til at overspringe disse Ord, hvad Tidenden jo vil vise. Smidlertid har jeg ikke villet standse noget Sted og jeg veed ikke Andet, end at jeg endogsaa har oplæst, til hvem dette Circulaire er skrevet, nemlig til samtlige Sogneforstanderskaber. Dernæst bemærkede den høit-

ærede Indenrigsminister, at dette Skridt af mig skulde være en Forberedelse til en Anklageact. Dette er et Spørgsmaal, som den ærede Minister veed Bæst om; thi han maa vide, at jeg i Henshold til § 66 er berettiget til at kræve Oplysning om dette Punkt, og han maa erindre, at da jeg først bragte dette Spørgsmaal paa Bane, tog jeg det Hensyn, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) vilde, at der skulde være taget. Jeg sagde, at dersom Landstinget kunde antages at ville komme til at behandle denne Sag, skulde jeg ikke her have spurgt om disse Oplysninger. Men jeg vil spørge: hvilken Udsigt er der til, at Landstinget kommer til at behandle denne Sag, og er det ikke godt, at Ministeren har faaet Leilighed til at oplyse, hvorledes den hænger sammen? Thi derom kan man være overbevist, at hvis Sagen ikke var kommen paa Dmtale her, vilde den være bleven seet i et ganske andet Lys, end det er muligt at see den, naar alle factiske Oplysninger ligge for. Jeg antager derfor, at det er gavnligt for Sagen, at denne Forespørgsel er kommen frem, og at Ministeren har havt Leilighed til at vise os, i hvilket Omfang den omtalte Ulovlighed har fundet Sted. Idet den høitærede Minister iøvrigt selv har betegnet det Påseerede som en Ulovlighed, ligger deri en Retfærdiggjørelse for mig til at spørge om Oplysninger. Naar det er skrevet af Stiftamtmanden, at han har handlet efter Ministerens Bemyndigelse, og Ministeren nu svarer, at Stiftamtmanden ikke har handlet efter hans Bemyndigelse, saa er det i høieste Grad urigtigt, at en sliq Uttring forekommer i Circularet — hvis dette overhovedet er fuldstændigt rigtigt — thi det er aabenbart, at naar en Embedsmand paakalder Ministeriets Bemyndigelse, faaer hans Circulaire en ganske anden Betydning overfor Befolkningen, end det ellers vilde have. Den høitærede Minister sagde, at der var gaaet til ved dette Valg ligesom tidligere. Dette er meget muligt, men det er der dog at mærke, nemlig at der har været et overordentligt Hastværk, og jeg antager,